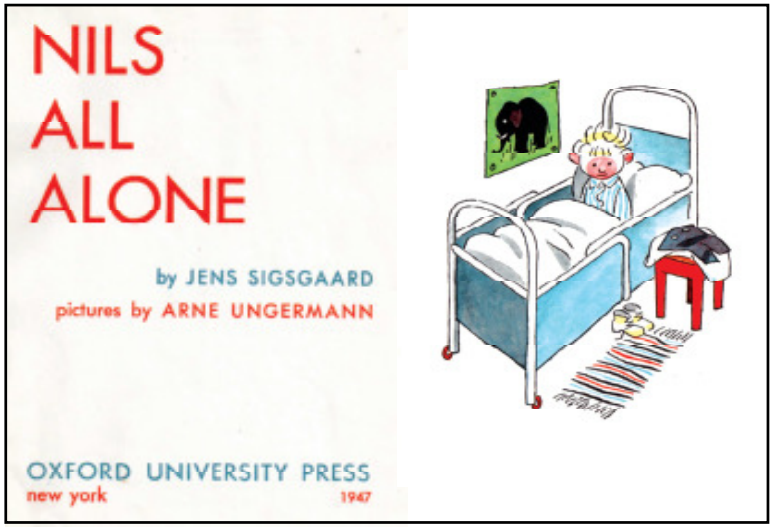
Niels Sigsgaard
Kort biografi (CV: Blå Bog siden 1989)

BAGGRUND

Min familie stammer fra Nordjylland, hvor farfar ejede gården "Sigsgaard", beliggende i Jetsmark Sogn nær byen Pandrup. Det vakte givet vis ikke hans store begejstring at begge sønner, Thomas (min far) og lillebror Jens, efter endt realeksamen valgte at flytte fra gården helt over til København. Endnu mindre, at de her uddannede sig til at blive nogle af landets første psykologer og at de, som vidner til 30'ernes store fattigdom, samtidigt meldte sig ind i DKP…

Jeg er født i København d. 19. november 1942, just dagen hvor nazisternes fremmarch mod øst blev standset ved Stalingrad. Siden den dag er det stort set gået fremad, plejer jeg lidt spøgefuldt at sige! Jeg så ikke meget til far i min tidligste barndom. Han var med i modstandsbevægelsen og jeg har senere beundret, at han efter krigen tog til det krigshærgede Tyskland for Røde Kors, for som børnepsykolog at hjælpe til i de store lejre med tusindvis af hjemløse og - for manges vedkommende- forældreløse tyske børn. Senere gennemførte han en undersøgelse af de såkaldte "landssvigere", der efter krigen blev holdt indespærret i Horsens Statsfængsel. Her var der heller ikke tale om fordømmelse, snarere forståelse: At der var en tydelig sammenhæng mellem en vanskelig opvækst og så chancen for at "kunne blive til noget" under besættelsen.

Min farbror Jens Sigsgaard er kendt for sine børnebøger, ikke mindst "Palle Alene i Verden", som han skrev i 1942, samme år som jeg blev født. Bogen handler kort fortalt om drengen Palle, der en morgen vågner op og er helt alene i verden. Farbror Jens havde sin storebrors børn i tankerne da han skrev bogen - et sted siger Palle at han savner "Poul og Kirsten", mine to ældre søskende, og da jeg kort efter bogens udgivelse skulle døbes burde mit navn naturligvis have været Palle – men det blev til Niels, efter min morfar. Børnebogen blev hurtigt meget populær, og da den 5 år senere udkom på verdenssproget engelsk, ændrede farbror Jens fornuftigt nok navnet Palle til Nils. Så ude i den store verden er jeg derfor mest kendt som ham drengen Nils, der er helt alene i verden!

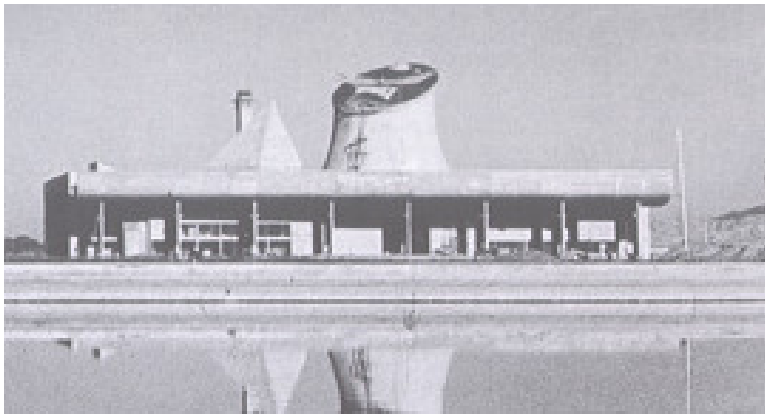

Min morfar mistede i starten af tyverne sin købmandsforretning og måtte som arbejdsløs flytte med familien til Ålborg. Her i en toværelses lejlighed voksede min mor og hendes søskende op under meget fattige kår. Tankevækkende er det ikke desto mindre, at de alle senere i livet klarede sig umanerligt flot: Morbror Verner endte som øverste direktør i Nordjysk Bank. Morbror John startede som kontorelev på Ålborg Skibsværft og sluttede som denne magtfulde industrivirksomheds topdirektør. Moster Ellen blev gift med politikker og forstander, Christian Høirup, og endelig min mor, som vel også må siges at være blevet "godt gift" (lykkeligt, kan jeg i hvert fald godt skrive under på!).

HVORFOR ARKITEKT?

Min interesse for arkitektur tror jeg stammer fra et ophold i Indien 1957-58, hvor far var udsendt af UNESCO for at hjælpe med at opbygge det for nylig selvstændiggjorte kæmpesamfunds grundskole, noget af en mundfuld må man vel sige. En af vores udflugter gik til delstaten Punjab, hvor en for mig dengang ukendt arkitekt, Le Corbusier kort forinden havde vundet en konkurrence om stedets nye hovedstad, Chandigarh. Parlamentsbygningen næsten færdigbygget og var radikalt anderledes end alt andet byggeri jeg hidtil havde set. Jeg var ikke i tvivl: Jeg skulle være arkitekt og bygge byer i de mange nye samfund, der så dagens lys efter 2. verdenskrig!

Chandigarh 1957
Arkitekten Le Corbusier: Ny parlementsbygning

afgangsprojekt 1966

UDDANNELSE

KUNSTAKADEMIETS ARKITEKTSKOLE 1961-66.
Som student fra det konservative Holte Gymnasium var det en kolossal befrielse at starte på Kunstakademiets Arkitektskole i København. Jeg glemmer aldrig første dag i festsalen, hvor solen skinnede ind fra Kongens Nytorv gennem de høje ruder. Fra talerstolen lød det: I er de privilegerede, der skal skabe brugbarhed og skønhed for alle - høj eller lav… Jeg var totalt solgt, og har været det lige siden!
I starten af 60'erne gik det stærkt. Jeg var fascineret af tidens højteknologiske frembrusen. Vi var på vej til Månen og de første jumbofly drønede hen over os. Mit afgangsprojekt fra 1966 afspejler denne fascination: 16-etagers boligenheder, formet som kæmpe svævende segl ned mod Kolding Fjord.

USA 1967-68
Dette store land stod også for mig - på godt og ondt - for fremtidens virkelighed, og efter endt afgang fik jeg tildelt et scholarship på Columbia University i New York. I foråret 1968 befandt jeg mig midt i et studenteroprør, der gik langt videre end den begyndende modstand mod professor-væl det jeg havde været med til i København. Her var det blodig alvor med voldsomme raceuroligheder og protester mod krigen i Viet Nam. Hele den efterfølgende sommer 1968 tilbragte jeg i San Francisco - med blomster i håret! Fagligt fik jeg måske ikke det store udbytte af USA, men at have opholdt sig lige der, hvor nye livsidealer opstod og et verdensomspændende oprør mod autoriteter fandt sted, det har givet påvirket mig i alt hvad jeg siden har bedrevet.

modelfoto fra vinderojektet til Kolding Gymnasium 1970

A5 TEGNESTUEN 1969 - 1994

Jeg vendte tilbage til København i starten af 1969 og påbegyndte sammen med min studiekammerat, Henrik Vogel det, der kort efter blev til A5 TEGNESTUEN. Vi hørte til de unge "Alternative Arkitekter", der gjorde op med 60'ernes masseproducerede "betonkaserner" (Høje Gladsaxe, Brøndby Strand m.fl.) og med byggebranchens søgen efter profit frem for humanistisk baseret indhold og kvalitet. Arkitektkonkurrencen var vores redskab til at få nye tanker og mål frem, og de dengang åbne konkurrencer blev mere end noget andet forudsætningen for min faglige karriere. Størst succes med at vinde konkurrencer havde jeg inden for skolebyggeriet, et forhold som givet vis hang sammen med min pædagogisk prægede opvækst.
Første store opgave i efteråret 1970 blev et UDDANNELSESCENTER I KOLDING, med bl.a. et nyt Amtsgymnasium og Kolding Højskole. Det siger ikke så lidt om tidens gå-på mod, at vi nybagte arkitekter, just hjemvendt fra Thy-lejren, kunne møde op til præmieoverrækkelsen i Kolding, iklædt langt krøllet hår og batikfarvede T-shirts og her, uden tøven få overdraget en opgave med at tegne nybyggerier til udgifter, der i dag ville beløbe sig til nær en halv milliard kr...

Kolding Gymnasium 1974

Gensyn med Kolding Gymnasium 20 år efter.

KOLDING GYMNASIUM var med sine 30 til 35 m frit spændende stålgitterdragere og maksimale fleksibilitet et produkt af 60'ernes fascination af en højteknologisk byggeteknik. Med 70'ernes "tilbage til selvbyggeriet og ludbehandlede fyrretræsgulve" var der en periode i 70'erne, hvor jeg faktisk vendte mig lidt væk fra det færdige resultat. Da jeg imidlertid - 20 år senere - vandt konkurrencen om en ny svømmehal i Koldings bymidte, kørte jeg op for at gense det nu halvgamle byggeri - og blev glædelig overrasket! Her stod det med sine røde ståldragere, og signalerede den optimisme og fremtidstro, som vi langt hen ad vejen mistede i firserne og halvfemserne.

KOLDING HØJSKOLE blev i alle henseender et alternativ til gymnasiet. Henrik Vogel, som var projektets primus motor, jeg selv og vores familier deltog sammen med snesevis af idealistiske selvbygger i byggelejre, præget af røde faner og hash-tåger. Her fik vi endelig tydelig besked om, at det ikke lige var hvad det bedre borgerskab i Kolding havde forestillet sig med deres nye uddannelses flagskib! Men byggeriet blev opført i årene 1975-78 og den socialistiske højskole holdt fanerne højt i mange år fremover.

A5 og Vandkunsten: Stenvadskolen og Fuglesangpark i Farum 1979.
(Modellen blev iøvrigt udstillet 1980 i Pompidou-centeret, Paris)

Stenvadskolen 1979
opholsområde med brændeovn og kokus på gulvet!

SKOLEARKITEKT

Det blev op gennem 70'erne til en række store skoleprojekter (se CV) en "specialisering", som jeg og A5 tegnestuen havde svært ved at komme væk fra. Sammen med Vandkunstens Tegnestue, der tilsvarende var sat i bås som boligarkitekter, vandt vi i fællesskab en konkurrence i Farum, der omfattede såvel skole som boliger. Det blev til Stenvadskolen og Fuglesangpark bebyggelsen, et godt eksempel på den åbne skole, fysisk og funktionelt integreret med de omkringliggende boliger.

Mit samarbejde med Vandkunsten resulterede bl.a. i et særnummer af "ARKITEKTUR" under overskriften "Antiautoritær Arkitektur", en betegnelse som jeg til gengæld var glad for for at blive rubriceret under!

SKOLEN OPFATTET ”SOM EN LILLE BY” har været et gennemgående tema i mine uddannelsesprojekter, og i den henseende er forslaget til et nyt GYMNASIUM i SØNDERBORG absolut ingen undtagelse. Byggeriet var igen resultatet af en åben arkitektkonkurrence og gymnasiets forskellige funktionsafsnit blev til selvstændige fritliggende byhuse: Rådhuset med administrationskontorer og lærerværelse, Spisehuset med den store aula, Naturhuset med alle naturfagene samlet i åbent laboratorieområde og endelig Bolighusene med hjemmeklasser. Det hele holdt sammen af et glasoverdækkede gaderum, der samtidig fungerer som samlingssted ved store arrangementer. Specielt for byggeriet - ikke mindst den gang for snart 35 år siden - er dets store energibesparende foranstaltninger: Et stort jordvarmeanlæg suppleret med varmluftindtag fra den glasoverdækkede gade gør, at gymnasiets energiforbrug er langt under det halve af tilsvarende byggerier.
Gymnasiet hører blandt mine mest omtalte projekter i såvel danske som udenlandske fagtidskrifter. Den omtale, der imidlertid varmede allermest, var en kronik af digteren og komponisten Benny Andersen, hvor han efter et besøg uforbeholdent roste såvel huset som de, der havde udtænkt det. Han bad mig efterfølgende om at tegne en udvidelse af hans hus i Hjortekær - faktisk nok den eneste enkeltboligopgave jeg nogensinde har gennemført! Men spændende var det, at arbejde så tæt sammen med et af de mennesker herhjemme, jeg beundre allermest.

Den glasoverdækkede gade i Sønderborg Amtsgymnasium 1980

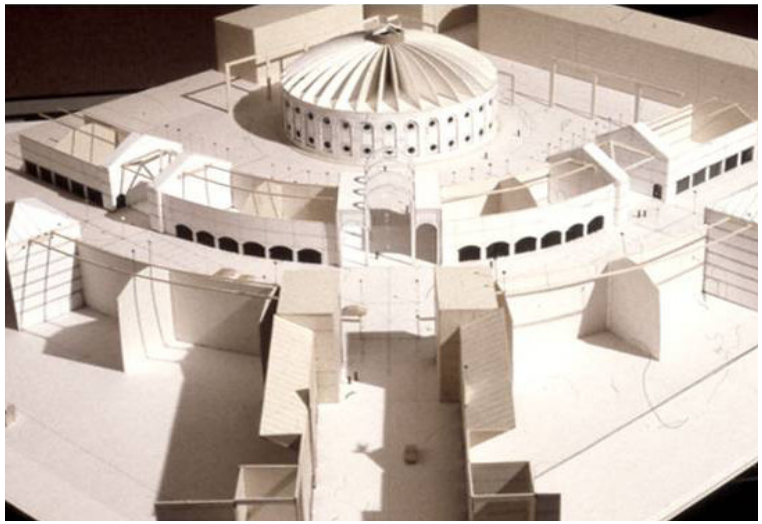
Uddrag fra en kronik af digteren og komponisten Benny Andersen, juni1980, “En Stjerne i sin bedste alder”:

.....

Plan og frodighed. Når jeg sammenholdt alt dette med mit indtryk af gågaden, kom jeg til det resultat, at de mennesker, der havde tegnet og udtænkt alt dette, måtte være livsglade folk, der ikke bare ønskede deres medmennesker alt godt, men tilmed var fantasifulde og erfarne nok til at forestille sig, hvordan det kunne gøres i praksis. Her var det godt at mødes, umuligt at være bange for hinanden.

.....

BYBYGNING har altid optaget mig meget. I midt 80’erne udskrev de tre største Københavnske boligselskaber med KAB i spidsen en omfattende konkurrence om en ny stor bydel på området omkring det nedlagte ØSTRE GASVÆRK. Mit vinderprojekt tog udgangspunkt i Østerbros eksisterende karréstruktur og arbejdede med flere hundrede selvstændigt udformede gadehuse. Projektet blev efter megen tovtrækkeri standset nogle år efter på grund af byggegrundens kraftige forurening, og i dag ligger Nyrups Gasbeholder med teateret forsat ret øde og forblæst hen.

Østre Gasværk 1986
Model af det centrale område

Frederikshavn Vest.
1988

Forslaget til FREDERIKSHAVN VEST var fra min side en bevidst formet by og ment som et modstykke til den teoretiske strukturalisme, der i slutningen af 80’erne var herskende inden for byplanlægningen. I følge den skulle planlægningen give størst mulig individuel frihed, alene styret af overordnede ”grids” og diverse fokuspunkter. Problemet var bare, at det var kortsigtede politikere og jordnære entreprenører der skulle virkeliggøre visionerne, og så blev der ikke megen grid eller fokuspunkter tilbage.

UDLANDET

Også i NUUK blev der i denne periode udskrevet en konkurrence om en ny bydel, og hvor jeg igen arbejdede med bevidst udformede boliggrupper og deres placering i det fantastiske Grønlandske landskab. Forslaget strandede på ønsket om mere fritliggende boligblokke, men dets positive omtale førte til flere efterfølgende opgaver i Grønland, bl.a. to boligbebyggelser og et hotel Julianehåb, nu Qaqortoq samt en del år senere et kulturhus helt oppe nordpå i Upernavik.

Socialt boligbyggeri i Hoorn nord for Amsterdam 1990

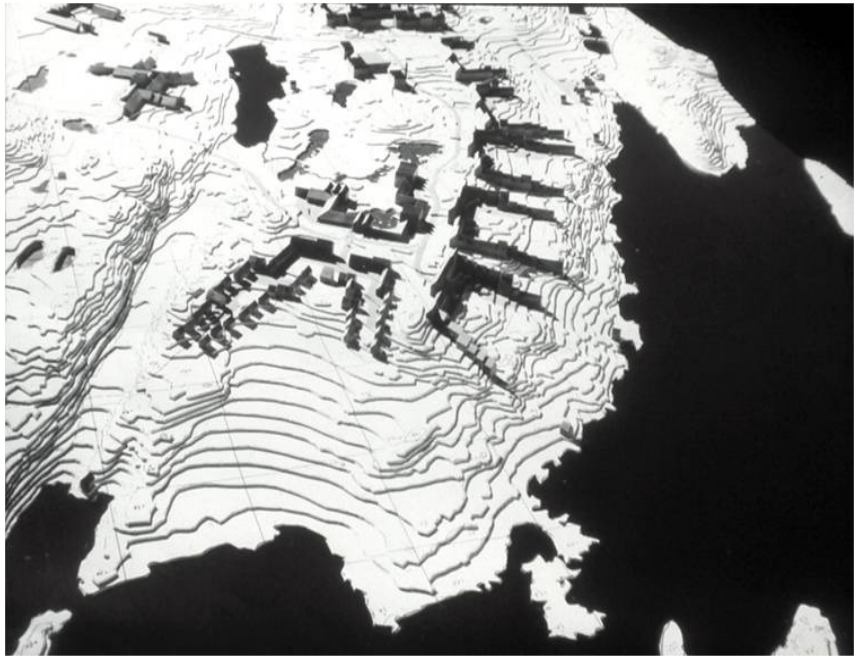

Boliger i Qaqortoq 1987

Det var en periode, hvor tegnestuen startede flere store opgaver uden for landets grænser. Jeg vandt en europæisk konkurrence om socialt boligbyggeri i HOLLAND, og projektet blev realiseret i byen Hoorns historiske bymidte. Fra min side fik bebyggelsen ret ubevidst et tydeligt Hollandsk præg - set med danske øjne, for modsat blev jeg i Holland mødt med: Hvor ser det dejligt dansk ud!

VOKSEVÆRK: Efter murens fald stod byggebranchen i Vesteuropa på spring til at kaste sig over vores forsømte naboer mod øst. A5 Tegnestuen var ingen undtagelse, og vi blev i starten af halvfemserne involveret i flere store og krævende opgaver, bl.a. i det tidligere Østtyskland omkring Berlin. Samtidig blev vi udvalgt til at forstå flere kæmpe renoveringer af 60'ernes betonbyggerier, bl.a. HØJE GLADSAXE og FARUM MIDTPUNKT, to renoveringsopgaver der dengang beløb sig til over en milliard kr. i byggeudgifter! Det blev til et tegnestuevokseværk, som ikke mindst jeg tog kraftigt afstand fra. Resultatet blev en opsplitning, hvor Flemming Nøhr og jeg fortsatte tegnestuen på Gråbrødretorv og to partnere forlod os med de nye opgaver i Tyskland og det øvrige Østeuropa.

Bybygning i Nuuk 1986

NØHR & SIGSGAARD 1994 - 2012

Med TYD (EU's tjenesteydelsesdirektiv 1994) døde den fornemme danske arkitektkonkurrencetradition: De utallige konkurrencer om store offentlige byggeopgaver - åbne for alle, erfarne som uerfarne - og som havde udgjort fundamentet for dansk arkitekturs internationalt fornemme status i det 20. århundrede. Efter indførelsen af TYD så skal man først "prækvalificeret ", dvs. dokumenterer at du har, eller kan, gennemføre opgaver af "tilsvarende størrelse og kompleksitet" inden du overhøvedet kan komme på tale... Blot for anskuelighedens skyld: Ville de dengang ret ukendte arkitekter Jørn Utzon og Johann von Spreckelsen være blevet prækvalificeret til deres verdensberømte byggerier i Sidney og Paris? Nej vel.

En anden afgørende faktor er de bindinger der i dag stilles i omfattende og særdeles detaljerede opgaveprogrammer (læs "udbudsbetingelser"). Tidligere udmærkede programmerne til de åbne konkurrencer ved deres korthed og - som navnet siger - åbenhed også hvad angik besvarelserne. Jeg tror ikke jeg har haft et eneste vinderforslag, som ikke på den ene eller den anden måde gik nye veje i forhold til konkurrenceprogrammet. I dag ville alle disse vinderforslag være blevet diskvalificeret!

SVØMMEHALLERNE

Det sidste af mange vinderforslag i de åbne konkurrencer blev for mit vedkommende SLOTSSØBADET, en ny stor svømmehal beliggende i det centrale Kolding lige over for Koldinghus. Frem for skole- og boligbebyggelser var her en bygningstype, hvor jeg med god samvittighed kunne lade udformningen - arkitektur med stort A - komme i første række! Det blev til mit nok mest berømmede byggeri her i anden halvleg af karrieren, omtalt i ind- og udenlandske medier og tildelt adskillige arkitekturpriser. Efterfølgende blev vi nærmest automatisk prækvalificeret til den række af svømmehalkonkurrencer, som de nye storkommuner udskrev i midthalvfemserne og starten af det 21. århundrede. Og da det også blev til vinderprojekter, bl.a. i Viborg, Bagsværd, Værløse, Rødovre/Brøndby og senest Københavns nye Vandkulturhus i Valby, fik jeg af kollegaer snart tildelt øgenavnet: ”Mr. Swim King”!

Slotsstøbadet 1995

UDDANNELSES- OG KULTURBYGGERI

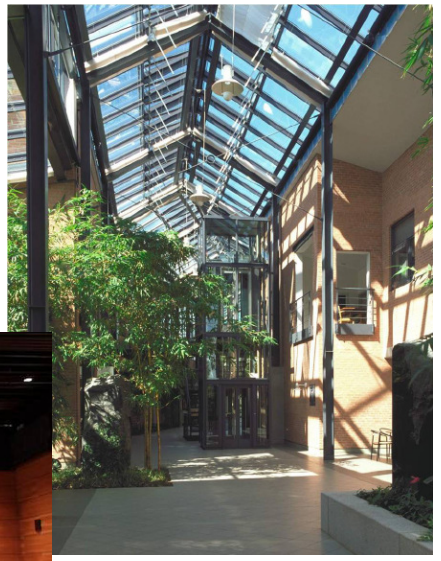
Som veletableret tegnestue har Nøhr & Sigsgaard i det hele taget haft relativt nemt ved at blive prækvalificeret inden for byggerier til uddannelse, forskning og kultur. Faktisk skete det i den allerførste TYD-konkurrence herhjemme (1993) som drejede sig om et stort forskningscenter for Landbrugsministeriet, FLAKKEBJERG ved Slagelse. Temaet var også her den glasoverdækkede gade, der skulle sikre at de forskellige forskere ville mødes frem for at murer sig inde i deres laboratorier.

I Køge blev det til en ny stor heldags folkeskole, ASGÅRD SKOLE, igen med ”skolen som by” temaet, hvor åbne stræder og pladsdannelser integrerer skolebygningerne med det omkringliggende bysamfund.

Nævnes fra denne periode kan også adskillige byggerier inden for kulturområdet: Mindre såkaldte ”Multihuse” rundt om i landet, Galaxsen i Værløse og endelig Kulturhuset i Upernavik, der med sin beliggenhed ca. 1000 km. nord for polarcirklen hører til en af mine helt unikke byggeopgaver!

Viborg Svømmehal 1998

Forskningscenteret Flakkebjerg 1998

Kulturhuset Galaxen i Værløse 2007

UNDERVISNING

Parallelt med tegnestuen har jeg i perioder undervist, de første 10-12 år på Kunstakademiet i København og senere i en halv snes år, primært amerikanske arkitektstuderende på DIS-study ved Københavns Universitet. Jeg har haft flere foredragsturnerer, sidst i firserne til en række amerikanske arkitektskoler. Jeg var ”viseting professor” på Prat Institute, New York nogle måneder i 1988, og 1994 blev jeg inviteret til at fortælle om dansk skolebyggeri på arkitektskolerne i Rom og Firenze. Fra 1990 til 2005 har jeg fungeret som censor ved afgangseksaminerne på arkitektskolerne både i København og Aarhus.

Jeg har altid holdt meget af denne nære kontakt med nye arkitektgenerationer. Undervisningen har haft vital betydning for mit virke som arkitekt, men samtidig været så krævende, at jeg periodevis har måttet nedprioriterer den til fordel for arbejdet med at realiserer de mange store projekter, det er blevet til i tidens løb.

EFTERSKRIFT

Med Københavns nye Vandkulturhus har jeg afsluttet det, som bliver mit sidste store projekt i tegnestueregi. Min kompagnon gennem alle årene, Flemming Nøhr, holdt op for 6-7 år siden og jeg selv har nu overdraget arkitektfirmaet Nøhr & Sigsgaard a/s til to yngre partnere.

Om jeg så kommer til at kede mig? - nej, det ligger ikke rigtig til mig! Jeg har fire voksne børn fra to ægteskaber, 6 børne-børn og overtaget mine forældres pragtfulde ødegård i Småland, hvor jeg p.t. er i gang med at bygge til og nyt. Hertil kommer et skønt byhus i Skt. Peder Stræde, som i snart 30 år foruden mig selv, på skift har rummet mine fire voksne børn. Min ældste søn, Thomas Sigsgaard, der også er arkitekt (se Blå Bog 2012) har nu tegnestue sammen med møbelarkitekten Kasper Salto i husets butiksetager. De vandt for nylig konkurrencen om nye møbler og indretning af Finn Juhl salen i FN's hovedkvarter i New York. Det er et privilegium at kunne følge voksne børn så tæt som her i Skt. Peders Stræde, og jeg kan roligt bekræfte, at med alderen betyder børnenes succes langt mere end din egen!

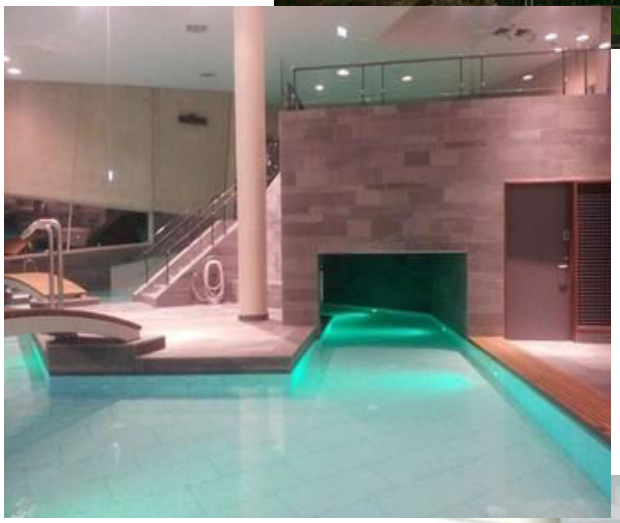
KOMMENDE "PROJEKTER"

Jeg har tilbragt noget af den forløbne sommer i San Cataldo, et tidligere kloster, skønt beliggende på Amalfikysten syd for Napoli, og hvor man kan søge om ophold med henblik på at samle inspiration og kræfter til noget af det, som hverdagen ikke altid tillader.

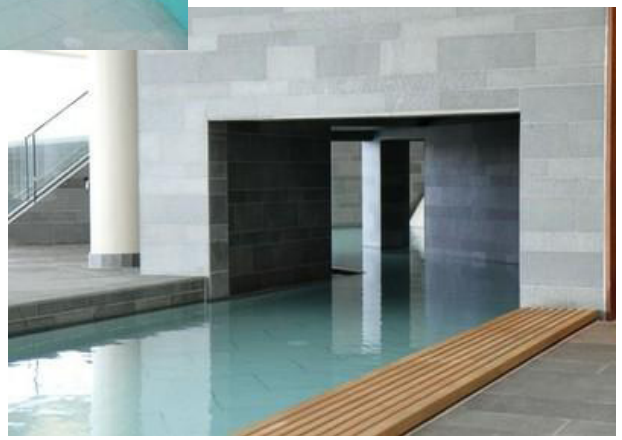
For mit vedkommende har jeg et stykke tid puslet med tanken, "at når jeg engang fik tid" så ville jeg foretage et feedback over mit liv som arkitekt. En slags beskeden tilbagebetaling til et fag, som har forgyldt mig med daglig glæde og mere succes end jeg kunne drømme om da jeg startede på Kunstakademiets arkitektskole for mere end et halvt århundrede siden. Efterhånden som jeg kom længere ind i mit bogprojekt, noget i retning af: "Et halvt århundrede i dansk arkitektur - set fra gulvet" stødte jeg imidlertid på problemer, der nærmede sig det blokerende: At det hele ville ende med at blive alt for personfikseret og at ikke alt i mit halvtredsårige arkitektfaglige liv er lige interessant – især ikke for andre.

Opholdet i San Cataldo gav mig heldigvis modet tilbage: 1: Selvfølgelig kan mine personlige og familiære forhold ikke adskil-les fra de faglige, og 2: At det især er fra perioden 1968 hvor jeg startede karrieren og i de efterfølgende 15-20 år, at der virkelig er noget at fortælle eftertiden. Så nu er jeg i gang igen og med fornyet lyst, for det var jo reelt i de år jeg var med til at flytte nogle hegnspæle.

Københavns nye Vandkulturhus 2012

San Cataldo 2012

UDVALGTE PRÆMIEREDE ARKITEKTKONKURRENCER

arkitekt Niels Sigsgaard

Periode: Studerende - ansat		**Opført**
Carlsberg planetariet i Fælledparken, 1969	Omtale	
Galgebakken boligbebyggelse, 1969	3. præmie	
Kursuscenter i Grenå, 1969	2. præmie	
Ny skole i Albertslund, 1970	2. præmie	
Uddannelsescenter i Kolding,1970	1. præmie	
Periode: AS-Tegnestuen		
K. Uddan.center, 1970: Kolding Gymnasium,		1974
K. Uddan.center, 1970: Kolding Højskole		1974
Idrætscenter i Sønderborg, 1974	1. præmie	1976
Boligbebyggelse i Hanstholm, 1975	2. præmie	
Strukturplan Vejens (m. Vandkunsten)1975	1. præmie	
Uddannelsescenter i Haderslev, 1976	1. præmie	1980
Amtsgymnasiet i Sønderborg, 1979	1. præmie	1981
Stenvadskolen i Farum (m. Vandkunsten)	1. præmie	1981
Grundtvigs Højskole, Hillerød	1. præmie	1982
Boligbebyggelse i Vordingborg Bymidte	1. præmie	1983
Nuuk. Nordisk konkurr. 1986	2. præmie	
Østre Gasværk, 1986	1. præmie	
Hoorn, Holland. Intern. konkurr.	1. præmie	1987
Byplan Frederikshavn Vest	1. præmie	1988
Stadion Danmark, 1988	2. præmie	
Torstorpskolen, Høje Tåstrup	1. præmie	1990
Bo I Nord, Tromsø Nordisk Konkurr.	1. præmie	1992
Slotssøbadet Kolding, 1993	1. præmie	1994
Periode: Nehr & Sigsgaard 1994-2010		
Forskningscenter Flakkebjerg, Slagelse	1. præmie	1994
Viborg Svømmehal	1. præmie	1995
Aktivitetshus i Sdr. Stenderup	1. præmie	1997
Aktivitetshus i Højen	1. præmie	1999
Aktivitetshus i Sinding Ørre	1. præmie	2001
Samsø svømmehal, 2001	1. præmie	
Asgårdskolen i Køge, 2003	1. præmie	2004
Bagsværd Svømmehal (totalentrepr.)	Bedste forslag	2005
Værløse Svømmehal (totalentrepr.)	Bedste forslag	2005
Kulturhus i Upernavik, Grønland	Bedste forslag	2006
Udvidelse af Vestbad i Rødovre (totalentrepr.)	Bedste forslag	2008
Kulturhuset Galaxen i Værløse	Bedste forslag	2009
Valby Vandkulturhus i København	udvalgt	2012